

## Porównanie tłumaczeń Jana 19:24

| Przekład | Rodzaj                 | Nazwa                                                                                       | Treść                                                                                                                                                                                                                                         |
|----------|------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| NPI+     | Przekład interlinearny | Nowodworski Grecko-Polski Interlinearny Przekład Pisma Świętego Starego i Nowego Przymierza | Powiedzieli więc do siebie nawzajem: Nie rozdierajmy jej, ale losujmy co do niej, kogo będzie; aby — Pismo wypełniło się: Rozdzielili — szaty Me między siebie i o — odzież Moją rzucili los; — — więc żołnierze to uczynili.                 |
| TRO16+   | Przekład interlinearny | Interlinearny Przekład Textus Receptus Oblubienicy                                          | Powiedzieli więc do siebie nie rozdzielalibyśmy jej ale losowalibyśmy o nią kogo będzie aby Pismo zostałoby wypełnione mówiące rozdzielili szaty moje sobie i o odzienie moje rzucili los wprawdzie więc żołnierze te uczynili                |
| PBD      | Przekład dosłowny      | EIB Przekład dosłowny                                                                       | Rozstrzygnęli zatem między sobą: Nie rozcinajmy jej, ale losujmy o nią, czyja będzie – aby się wypełniło Pismo, które mówi: Rozdzielili między siebie moje szaty, a o moją tunikę rzucali losy.* To właśnie uczynili żołnierze. <sup>1)</sup> |
| PBPW     | Przekład dosłowny      | Nowy Testament Popowski-Wojciechowski                                                       | Powiedzieli więc do siebie nawzajem: Nie rozdierajmy jej, ale losujmy co do niej, kogo będzie. Aby Pismo wypełniło się [mówiące]: Rozdzielili szaty me sobie i na strój mój rzucili los. (Tak) zatem żołnierze to uczynili.                   |
| TRO      | Przekład dosłowny      | Textus Receptus Oblubienicy                                                                 | Powiedzieli więc do siebie nie rozdzielalibyśmy jej ale losowalibyśmy o nią kogo będzie aby Pismo zostałoby wypełnione mówiące rozdzielili szaty moje sobie i o odzienie moje rzucili los wprawdzie więc żołnierze te uczynili                |
| SNP'18   | Przekład literacki     | EIB Przekład literacki                                                                      | Ustalili zatem: Nie rozcinajmy jej. Losujmy, czyja ma być. Tak wypełniło się Pismo, które mówi: Rozdzielili między siebie moje szaty, a o moją tunikę rzucali losy. Tak właśnie postąpili żołnierze.                                          |
| UBG'18   | Przekład literacki     | Uwspółcześniona Biblia Gdańska                                                              | Mówili więc między sobą: Nie rozcinajmy jej, ale rzućmy losy o to, do kogo ma należeć; aby się wypełniło Pismo, które mówi: Podzielili między siebie moje szaty, a o moje ubranie rzucali losy. To właśnie zrobili żołnierze.                 |
| BG       | Przekład literacki     | Biblia Gdańska                                                                              | Tedy rzekli jedni do drugich: Nie krajmy jej, ale o nią rzućmy losy, czyja ma być; aby się Pismo wypełniło, które mówi: Podzielili między się szaty moje, a o odzienie moje los miotali. To tedy uczynili żołnierze.                          |
| BJW      | Przekład literacki     | Biblia Jakuba Wujka                                                                         | Mówili tedy jeden do drugiego: Nie krajmy jej, ale rzućmy o nią losy, czyja ma być. Iżby się Pismo wypełniło, mówiące: Podzielili sobie szaty moje, a o suknię moję rzucili los. A żołnierze to uczynili.                                     |
| BT'99    | Przekład literacki     | Biblia Tysiąclecia                                                                          | Mówili więc między sobą: Nie rozdierajmy jej, ale rzućmy o nią losy, do kogo ma należeć. Tak miały się wypełnić słowa Pisma: Podzielili między siebie szaty moje, a o moją suknię rzucili losy. To właśnie uczynili                           |

<sup>1)</sup> <x>230 22:19</x>

|         |                     |                                              |                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |
|---------|---------------------|----------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
|         |                     |                                              | żołnierze.                                                                                                                                                                                                                                                                                        |
| BW      | Przekład literacki  | Biblia Warszawska                            | Tedy rzekli jedni do drugich: Nie krajmy jej, rzućmy losy o nią, czyja ma być; aby się wypełniło Pismo, które mówi: Rozdzielili między siebie szaty moje A o suknię moją losy rzucali. To właśnie uczynili żołnierze.                                                                             |
| EKU'18  | Przekład literacki  | Biblia Ekumeniczna                           | Powiedzieli więc do siebie: Nie rozdierajmy jej, lecz rzućmy o nią losy, do kogo ma należeć. Stało się tak, aby się wypełniły słowa Pisma: Podzielili między siebie Moje szaty, a los rzucili o Moją suknię. Tak właśnie postąpili żołnierze.                                                     |
| PAU     | Przekład literacki  | Biblia Paulistów                             | Dlatego też postanowili wspólnie: „Nie rozrywajmy jej, lecz losujmy, do kogo ma należeć”. Tak miało wypełnić się Pismo: Podzielili między siebie moje ubrania i o moją szatę rzucili los. To właśnie uczynili żołnierze.                                                                          |
| PBP     | Przekład literacki  | Nowy Testament Popowskiego                   | Dlatego powiedzieli sobie: „Nie rozcinajmy go, lecz losujmy, czyj ma być”. Tak więc wypełniło się Pismo, które mówi: „Podzielili między siebie moje szaty, o me odzienie rzucili los”. Żołnierze tak właśnie zrobili.                                                                             |
| PBW     | Przekład literacki  | Nowy Testament, Współczesny Przekład         | Mówili przy tym: - Nie tnijmy jej, ale losujmy, kto ją dostanie. W ten sposób miała się spełnić zapowiedź Pisma: Podzielili między siebie moje ubranie, a o szatę moją rzucili losy. Tak właśnie postąpili żołnierze.                                                                             |
| POZ'75  | Przekład literacki  | Biblia Poznańska                             | Mówili więc między sobą: - Nie dzielmy go, ale losujmy komu przypadnie. Tak wypełniło się Pismo, które mówi: 'Podzielili się moimi szatami, a o suknię moją los rzucili'. Tak właśnie uczynili żołnierze.                                                                                         |
| TUB     | Przekład literacki  | Біблія. Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка | Тож міркували між собою: Не роздираймо його, але киньмо жереба на нього, - кому припаде. Це щоб збулося Писання, де мовиться: Розділили мій одяг між собою і за мій плащ кидали жереба. Вояки так і зробили.                                                                                      |
| EDB     | Przekład dynamiczny | Ewangelie dla badaczy                        | Rzekli więc istotnie do wzajemnych: Może nie rozdarlibyśmy ją, ale pociągnęlibyśmy los około niej, kogo będzie. Aby to odwzorowane pismo zostałooby uczynione pełnym: Rozdzielili sobie szaty moje sobie samym, i na szatne odzienie moje rzucili los. Zaiste więc żołnierze te właśnie uczynili. |
| NBG'12  | Przekład dynamiczny | Nowa Biblia Gdańska                          | Zatem powiedzieli jedni do drugich: Nie dzielmy jej, ale rzucimy o nią losy, kogo będzie; aby się wypełniło Pismo, które mówi: Rozdzielili nawzajem moje szaty, a o mą odzież los rzucili. Tak zatem, uczynili żołnierze.                                                                         |
| NTPZ    | Przekład dynamiczny | Nowy Testament z Perspektywy Żydowskiej      | powiedzieli więc sobie: "Nie powinniśmy rozdierać jej na kawałki; ciągnijmy o nią losy". Stało się tak, aby wypełniły się słowa Tanach: "Podzielili moje ubrania między siebie i grali o moją szatę". Dlatego żołnierze tak postąpili.                                                            |
| PNS1997 | Przekład dynamiczny | Przekład Nowego Świata                       | Rzekli zatem jeden do drugiego: "Nie rozdieramy jej, ale rzucając o nią losy, ustalmy, czyja będzie". A to się stało, aby się spełniły słowa Pisma: "Rozdzielili między siebie moje szaty wierzchnie, a o moje odzienie rzucili losy". I żołnierze istotnie to zrobili.                           |
| PSZ     | Przekład            | Nowy Testament                               | —Nie rozdierajmy jej—mówili między sobą—ale                                                                                                                                                                                                                                                       |

|  |            |             |                                                                                                                                                                                        |
|--|------------|-------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
|  | dynamiczny | Słowo Życia | rzućmy o nią losy. Zobaczmy, kto ją wygra. W ten sposób spełniło się proroctwo: „Rozdzielają między siebie moje ubrania i rzucają losy o moją tunikę”. Tak właśnie uczynili żołnierze. |
|--|------------|-------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|